

Orlická galerie v Rychnově nad Kněžnou děkuje

Antik galerii Jablonský Doudleby
Městskému muzeu v Letohradě
České spořitelně, a. s., Praha
Obci Rybná nad Zdobnicí
Městu Vamberk
Regionálnímu muzeu ve Vysokém Mýtě
a soukromým sběratelům

za zapůjčení obrazů Oldřicha Hlavsy pro tuto výstavu

Valdštejnská ulice, 30. léta 20. století
Olej na plátně
Sbírký Městského muzea v Letohradě

Vernisáž 29. 4. 2016 v 17 h
Výstavu uvede PhDr. Karel Jaroš, kurátor Orlické galerie

V hudebním programu vystoupí
smyčkový soubor Orecchie piccole
(ZUŠ Rychnov nad Kněžnou)

Logo Orlické galerie a písmo © Iveta Hostašová

Orlická galerie

Muzeum a galerie Orlických hor
v Rychnově nad Kněžnou

II. patro Kolowratského zámku
v Rychnově nad Kněžnou

Oldřich Hlavsa (1889-1936), Plovárna na Divoké Orlici u Potštejna, 20.-30. léta 20. století
Sbírký Orlické galerie v Rychnově nad Kněžnou

otevřeno denně mimo pondělí
9-13 h a 14-17 h
v dubnu do 16 h

tel. +420 494 534 015
e-mail: galerie@moh.cz
www.moh.cz

Čtyři roční doby malíře
Oldřicha Hlavsy (1889-1936)

30. 4. - 19. 6. 2016

*Partie na Zdobnici, 20. léta 20. století
Olej na plátně
Soukromá sbírka*

*Žně, 30. léta 20. století
Olej na plátně
Obrazárna P. Jana Selichara
v Rybné nad Zdobnicí*

Oldřich Hlavsa

* 1. 11. 1889 v Německé Rybné (dnes Rybná nad Zdobnicí)
† 11. 2. 1936 v Praze, pohřben ve Vamberku

Oldřich Hlavsa, nejmladší syn rybenského chalupníka, se jako sirotek již od mládí musel chtít nechtě naučit především hájit svou existenci. Začínal jako pikolo v hotelu Panský dům v Žamberku, později odešel do Vídně. Zde se projevila v plné míře jeho odanost výtvarnému umění. Šetřil, aby mohl navštěvovat vídeňské kreslířské kurzy - jeho první výtvarné školení, a našetřil, aby mohl studovat (v letech 1910-1913, prof. Peter Halm, prof. Ludwig von Herterich) na mnichovské Akademii. Pak se vrací do Prahy a pokračuje zde na Akademii v ateliéru profesora Ženíška. Světová válka na dlouho přerušila jeho malířskou práci. V r. 1915 narukoval na ruskou frontu a jako legionář se vrátil až v roce 1920 domů. Když po návratu mohl konečně dokončit svá výtvarná školení (Akademie, prof. Vojtěch Hynais, 1920-1923), zbývalo mu osudem vyměřeno pouhých třináct let na vlastní svobodnou malířskou práci. Žil pak střídavě v Praze a Vamberku a často pobýval u svého protektora, rybenského faráře Jana Selichara. Hlavní čas však jako bytostný plenerista trávil se svým malířským náčiním venku, na cestách po rodném kraji při hledání námětů pro své obrazy.

Dvěma hlavními rysy se liší krajinář Oldřich Hlavsa od malířů 1. poloviny 20. století, pro které se stal podorlický kraj inspirací. Přicházeli sem mnozí, někteří jen prošli, jiní zde zůstali na stálo. Byli to malíři zvučných jmen, často ti nejlepší. Oni však byli nejen výtvarníky, ale i lidmi v živém spojení s naším i evropským výtvarným životem, pedagogy výtvarných škol, autory teoretických úvah, činovníky výtvarných spolků a institucí.

Na rozdíl od nich se zde Hlavsa narodil, on tento kraj znal jako nikdo jiný z jeho kolegů krajinářů. Znal velice důvěrně jeho proměny v běhu ročních dob a v Hlavsových plátnech je tato zkušenost patrná. Jako venkovský chlapec důvěrně znal také rytmus práce okolo chalup a na polích a jeho stáfade jsou pro krajinný záběr stejné

*Podzim na Zdobnici u Vamberka, 30. léta 20. století
Olej na plátně
Soukromá sbírka*

*Zdobnice v ledu, 30. léta 20. století
Olej na lepence
Sbírky České spořitelny, a. s.*

signifikantní, jako měnlivé plochy polí, luk a lesů a jejich vegetace.

Druhý rozdíl spočívá v intelektuální výbavě malíře - Hlavsa nebyl nikdy teoretikem, jeho malířská práce je spontánní a jen promněňující se malířský rukopis reflektuje narůstající zkušenost a zrání talentu. Chybějící teoretická sebereflexe je také jedním zdůvodů, spolu s odlišením zájmu o krajinářství od počátku 20. let minulého století, proč na téměř půl století zmizelo povědomí o Hlavsově díle.

Dnes se zvolna zájem o jeho práci vrací a Hlavsa se vřazuje tam, kam vlastně patřil vždy - do skupiny malířů-krajinářů, kteří se inspirovali odkazem malířů Mařákovy školy a dokázali mu dát nový, výtvarně cenný obsah.